

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy órá — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
A kir. ítélőtábla épületével szemben.
Hova az előfizetések és a lap átvételére vonatkozó felszólítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1-30 szám
I. EMELET

Ihová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek től

Uj mágnások.

Pécs, 1895. október 28.

Mikor az egyházipolitikai javaslatok a főrendiházban sorra buktak, a kormány kiadta a jelszót főispánjainak és félhivatalos sajtójának, hogy rá kell ijeszteni a főrendekre a főrendiházi gyökeres reformnak mint a nemzeti közvélemény kívánalmának előtérbe tolásával.

És a főispánoknak suba alatti biztatására végigzúgott a törvényhatóságok gyűléstermein a harcikiáltás: „reformáljuk a főrendiházat képvisleti alapon!” A kormánypartí sajtó pedig sorra hozta a szípkázó cikkeket a „muzeumi mumiák” sutbadobásának, a „zörgős csontú kísértetek gyűlésének” modern alkotmányunkba jobban beillő felsőházzal való helyettesítéséről; s a mikor a dolgok mélyére hatni soha sem szerető nagy közönség látta, hogy a kormány közegeinek kezdeményezésére egyik törvényhatóság a másik után mérges feliratokkal zörget a törvényhozás kapuján; a mikor olvasta a kormány kitartott sajtójában azokat a fulmináns támadásokat a főrendiház ellen, sőt már a kész reformterveket is: akkor csakugyan hinni kezdte, hogy a szabadelvűségbe egyszer belekóstolt kormány komolyan foglalkozik a főrendiháznak, a középkor hűbéres intézményei eme maradékának modern alapokon való ujjaszervezésével, s az ilyféle reform őszinte barátai már félni kezdtek, hogy a kormány kompromittálni fogja ezt a reformot, ha ezt oly rögtönösen, mintegy megtorlásul javaslatainak leszavazásáért, erőszakolni találja.

A kulissza-titkokat ismerő beavatottak azonban csak mosolyogtak a festett villámokon s a rakétapattogáson, mert tudták, hogy az egész hadjárat csak manőver, még pedig meglehetősen ügyetlen manőver a főrendiházi ellenzék megfélemlítésére, mi már méhében hordta a felsülés magvát, mert olyas valamivel fenyegette a főrendeket, a mi az ő hozzájárulásuk nélkül úgy sem lett volna keresztülvihető; legkevésbé pedig oly időben, a mikor a főrendek többsége egy más kérdés miatt már amúgy is hadilábon állt a kormánynyal.

Ez utóbbiaknak lett igazuk, mert ime most, a mikor már a főrendiházzal szemben mumusra

nincs szükség, egy hang sem emelkedik többé a szabadelvű táborból a muzeumbeli mumiák gyűlésének megreformálása iránt; sőt ellenkezőleg a kormány siet ezt a roskatag intézményt friss oszlopokkal alátámasztani, nehogy véletlenül magától találjon összedűlni.

Mikor a kormány egyházipolitikai javaslatainak sikerét kellett biztosítani, érthetőnek tartottuk, hogy a kormány új főrendek kinevezésének veszélyes bár, de egyedül lehető eszközt vette igénybe többségének megteremtése végett; de hogy most, mikor a konfliktus a kormány és a főrendiház közt már teljesen ki van egyenlítve, mi szükség van új mágnásaladok kinevezésére, azt a kormány aligha tudná a nyilvánosság előtt megindokolni, mert indokai, a melyek e részben vezérlik, csak olyanok lehetnek, melyeket — mint mondani szokás — nem tesz ki az ember az ablakba.

A félhivatalos sajtó már napok óta kürtöli, hogy ő felsége a miniszterelnök előterjesztésére több dúsgazdag családot mágnási rangra fog emelni s az első ilyen adományozás már meg is történt, a mennyiben a hivatalos lap tegnapi száma közölte, hogy a király Harkányi Frigyes országgyűlési képviselőnek és Harkányi Károly nagybirtokosnak az örökös főrendiházi tagsággal járó báróságot adományozta.

Nekünk a Harkányi urak személye ellen semmi kifogásunk nincs, bár nem ismerjük azoknak a haza körül szerzett oly kiváló érdemeit, a melyek éppen az ő mágnásításukat indokoltá tennék, de elvből ellene vagyunk minden oly kiváltság osztogatásának, ha mindjárt valódi érdemek jutalmazására szolgálna is az, a mely egyeseknek törvényhozási jogot ad azok megbízása nélkül, a kiknek számára a törvényeket hozzák.

A született törvényhozói jogosultság arculútése az igazi szabadelvűségnek, a melynek egyik főkövetelménye a „semmit rólunk nélkülünk” elvének megvalósítása, s az a magyar kormány, mely az egyházipolitikában oly nagyra volt az ő szabadelvűségével, a helyett, hogy a született törvényhozói jogosultság eltörlésének útjában álló akadályok elhárításán fáradoznék, szaporítja az akadályokat, növeli a kiváltságos osztály ellenál-

lasi erejét azzal, hogy egyes családoknak a vagyoni mindenhatóság mellé még a törvényhozói jogosultság megadását is siet kieszközölni.

Persze mindennek van oka-foka, s így ezzel a mágnásalással is a saját hatalmi érdekeit kívánja szolgálni. Mikor ez a hatalmi érdek úgy kívánta, a saját bomladozó pártja népszerűségének növelésére s az ellenzék megbomlasztására kitűzte a szabadelvű zászlót, a mely azonban a kormánynak eddig leghatalmasabb támaszát, a katolikus főpapi kart elidegenítvén tőle, most új támasztékra van szüksége, azért a szabadelvű zászlót felváltja a hűbériség ósdi lobogójával s nekiáll családi kiváltságokat osztogatni.

A kormánypartí kortespénztár hűséges töltőgetői, a püspökök becsapták Wertheim-kasszáik ajtaját, kell tehát gondoskodni más pénzforrásokról, mert az ország közvéleménye bizony nem nyilatkozik oly nagy többséggel a kormány mellett potyára, ehhez a hatalmi erőszak mellett még pénz is, még pedig sok pénz kell, a mit az új mágnásaladoktól harácsolnak össze addig, míg a püspökök a szabadelvűség cserbenhagyását látva, újra össze nem bekülnék a kormánynyal, mely jól tudja, hogy a főpapság ellenzékeskedése ugyanis csak olyan duzzogás-számba megy, a melynek elmúltával csak még kiadóbb lesz a megújított barátság.

Rajta tehát szabadelvű polgárok, tapsoljatok a mágnásszaporító szabadelvű kormánynak!

* **Áthelyezések a honvédséghez.** Mult év november hó elsejétől a mai napig, tehát egy év alatt a közös hadseregtől a magyar honvédség tényleges állományába mindössze negyven tiszt helyettesített át és pedig: a gyalogságnál két ezredes, tizenöt első osztályú százados, tíz főhadnagy és két hadnagy; a lovasságnál pedig két másodosztályú százados és kilenc főhadnagy.

* **A szentesítés alá terjesztendő törvényjavaslatok** átvizsgálására kiküldött bizottsága az országgyűlés két házában Szlávy József főrendiházi elnöknek elnöklete alatt a főrendiház bizottsági tanácskozási termében tegnap ülést tartott, melyen a képviselőház részéről Molnár Antal jegyző, a főrendiház részéről Gyulay Pál jegyző, a földmi-

A „Pécsi Figyelő” lárcája.

Erő.

I.

Testvérek voltak, de csak anyáról. Béri Barnabás volt az öregebb, aki nem is ösmerte apját, az ifjan elhalt fiskálist. Kisebbiknek Szegő Kálmán az apja pedig egy dúsgazdag dzsentri gyerek volt, a ki, hogy másképp hozzá nem fért a deli szép özvegyhez: feleségül vette. Mikor oszt megunta, meg is ölte. Duhajszággal, ledérséggel, bubánat által.

Kálmán az apja lobogó vérét örökölte. Barnabás is az övét: annak a komoly, tartós színű lelkü letét. Kár, hogy amúgy nem volt valami szemrevaló. Ritka ragya csapta be az arcát még gyermekkorán, azontúl is husos, széles vonásai voltak. Csak dióbarna, eleven szemei voltak feltűnők nagyon is erős fizikumán.

Mindössze három esztendő volt a két gyerek közt, rövid idő, mely a huszas éveknél már megszűnik különbség lenni.

Huszonhárom esztendő volt Barnabás éppen, az öcsése meg husz, mikor apjuk az eleméri pusztán agyonlőtte magát. Tették oka sobase került nyilvánosság elé. Valami gyógyíthatatlan nagyuri betegséget emlegettek, ha jól emlékszem.

Végrendeletet nem hagyott, de ha lett volna is, keveset lendített volna a rücskös mostoha fiúra, a kinek az egész udvar előtt kevés volt a becsülete. A még csak alig kikezdett latifundium Kálmánra

maradt, a kit eleve nagykorúvá tettek. Akár ki dobja a bátyját.

Nem kellett kidobni. ment magától. A pakolás-on rajtkapta az öcsése.

— Megbolondultál?

Ilyen volt a bánásmódja.

— Nem én, öcsém. Sőt az eszemet őrzöm.

— Hova mégy?

Az Isten tudja. Föl Pestre, tanulok.

— Mondtam, hogy meg vagy veszekedve. Aztán mi leszöl.

— Azt se tudom még. Amihez könnyebben hozzájutok. De bizonyosan a magam gazdája leszek.

— No hát csak aló. Majd visszajössz. Addig legyen én szegény.

A belepottyant, soha nem izzadt ur összes hetvenkedése benne volt abban a szóban.

Hogy addig legyen ő szegény!

II.

Béri Barnabás csak nem jött vissza. Még csak panaszos levelét se küldte. Pedig olyan jó lett volna a Kálmán májának, ha rászorul a bátyja. Magától nem adott neki, várta, hogy kérjen, tartsa a kezét. De hiába várta. Az a kéz nem termett a koldulásra, hanem a munkára. Nappal az egyetemen, majd sárgaszájú, majomnak idomított előkelő kölykek tanulószobájában, — éjjel a közvélemény műhelyében izzadt, a nyomdában szemetröntő, nehéz, lélek nélkül való korrigálásban.

Szóval élt, haladt. Kettős cél után tört, egyik az ügyvédi diploma volt, másik egy álom. Régi, gyermekkori álom: egy leány, akivel mindössze annyit

beszél csak, (persze nem tavaly) hogy gunyolták egymást a kert sövényén át. De tán már akkor is szerette. Hisz kötekedett vele.

Öcsésével nem érintkezett. Csak úgy, olyan konvenciók levélben, ünnepre, mire.

Ilyen konvenciók levél volt az, melyben az öcsése arról értesítette, hogy megházasodott. Annak az olvasásakor érezte magát Béri Barna először árvának, meglopottnak. Sirt. Az anyja halála óta először.

A kinek a képe munkára birta, a kit célul tűzött ki, a kiért nem érezte soká hosszúnak az el-emésztő éjszakákat: az a lány az öcsésének menyasszonya. Sóvári Magda. Nyugdíjon tengődő katonafamiliának a leánya; hozzávaló, mert nincstelen, a kiről megálmodta rég, hogy az övé lesz, a ki vár rá, mert nem is kapós, meg az isten is neki szanta. — Mintha a jó isten ilyen aprólékos dolgokkal bibelődne.

Nem ment el a lakodalomra. Azt irta nyersen: nem ér rá. A hevenyén eltaposott tűz keserű füstje az ilyen odavágott szó, a tűz pedig nincs elolva, lappang, izzik, emészt, mint a bányaké. Ha erdő, mező virul is a bányahegy oldalán.

Ez a csendes idealista halálosan szeretett. Nem tudta kiverni szívéből azt a kurta ruhás leányképet, csak ráparancsolt:

— Hallgass. Én vagyok az ur.

És ment a tőzdei tudósítást korrigálni.

III.

Esztendő házasok voltak azok már, mikor Barnabás végzett, akkor találkozott négy év után az öcsésével, a ki egy lovat hozott től az eladóversenyre. Nem szükség mondanom, hogy annak az árát előbb verte el, mint az öcsését fölkereste. Belecsimpajkozott.

velési miniszterium részéről Kovácsy Sándor osztálytanácsos volt jelen. A bizottság megvizsgálván a mezőgazdasági termékek és cikkek hamisításának tilalmazásáról, a Közép-Duna egységes szabályozásáról és az ország egyéb jelentősebb folyóvízein első sorban szükséges szabályozási munkálatokról, végre a szarvasmarhatenyésztés országos emelésére szolgáló alapról szóló törvényjavaslatok végleges szövegezését, azokat a két ház megállapodásaival mindenben megegyezőnek a ennél fogva a nevezett három törvényjavaslatot legfelsőbb szentesítés alá terjeszthetőnek találta.

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 28.

— **(Rendelet a tanfelügyelőkhöz.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter legújabbán körrendeletet intézett valamennyi népi iskolai tanfelügyelőkhöz, a melyben először is a tankötelezettség végrehajtására fektetendő felügyeletre hívja fel a figyelmet, hogy az végre érvényesüljön is, nemcsak papíron írott malaszt maradjon. Ezért bevonja a tankötelesek feletti ellenőrzésbe a községi előjáróságot, a községi jegyzőket és járási szolgabírákat, kik felelősséggel tartoznak a tankötelezettség érvényesülése tekintetében. Az iskolák beléletének felvilágosztatása tekintetében minél gyakoribb látogatásra hívja fel a tanfelügyelőket, s ennek lehetővé tétele szempontjából kilátásba helyezi a szükséges személyzetsszaporítást és az uti átalányok felemelését. A magyar nyelv tanítására vonatkozó felhívásán kívül megemlíti azt az amonaliát, hogy a hány iskola, annyiféle időben kezdődik az iskolai tanév; mert elrendeli, hogy általában és mindenütt szeptember hó 1-én kezdődjék az iskolai tanév és tartson, kisebb helyeken 8 hónapig, nagyközségekben és városi iskolákban pedig 9—10 hónapig. Nagy praecizitással oldja meg az iskolai mulasztások kérdését, hogy mikor veendő a mulasztások igazoltatnak, s az igazolás egyik főkéül a ruházat hiányát tudja be. Végül mindeme körülmenyek pontos ellenőrzésére hívja fel a tanfelügyelők figyelmét.

— **(Károlyi Gábor gróf emlékezete.)** A budapesti „Demokrata kör” tegnap megkapó ünnepet rendezett Károlyi Gábor gr. emlékeztetére. Az ünnepély a vigadó kistermében folyt le, mely szintül megvolt fővárosi polgársággal, fiatalisággal. Jelen voltak Wlassics Gyula dr. kultuszminiszter, Kossuth Ferenc, Eötvös Károly, Justh Gyula, Helfy Ignác, Olay Lajos és több képviselő. Megjelent a budapesti függetlenségi és 48-as párt küldöttsége Molnár Jenő vezetésével alatt nagyszámú hölgyközönséggel. Az ünnepélyt Vázsonyi Vilmos dr. nyitotta meg nagyszabású és lelkes beszéddel. A beszédet viharos taps követte, szónokokat az egybegyűltek lelkesen üdvözölték. Utána Eötvös Károly tartott meglehetősen emlékbeszédet Károlyi Gáborról, majd Bakó László, a nemzeti színház tagja olvasta fel Palágyi Lajosnak ez alkalomra írt ódáját, végül Silberstein (Ötvös) Adolf dr. és Vázsonyi Vilmos dr. beszélték.

— **(Ilyent kell cselekedni.)** Nem valami nagy rokonszennvel fogadták a döbröközietek a polgári házasságot, mert hisz nekik is van olyan egyentük, a ki folyton félremagyarazgatja a polgári

házasság jelentőségét. A múlt vasárnap hirdette ki a községi bíró a házassalendő feleket, azonban az anyakönyvvezető oly olvashatlan írást nyomott a markába, hogy dacára a községi őr sugásának, csak akadozva tudta a házasságra lépő felek neveit elmondani. A kihirdetés tartama alatt a hallgatók között derült hangulat uralkodott, mely valóságos kacajjá tört ki akkor, midőn a bíró a hirdetést ekként fejezte be: „Látják, a községi bírónak már ilyen is kell cselekedni.” Bizony nem ártana, ha a döbröközi anyakönyvvezető felvilágosítaná a községi bírót a polgári házasságról szóló törvény, komolyságáról, vagy pedig végezze ő maga a kihirdetést.

— **(Megtámadott tanító.)** Decs tolnamegyei községben Bozsolik Ferenc róm. kath. nép tanítót hivatalos működése alatt Petrócki János községi őr megtámadta és agyonütéssel fenyegette, mert a tanító leányát rossz viseletért és hanyagságot tanítás után az iskolában marasztalta. A felbőszült községi őr a tanító sógoraszonyát is tetteg bántalmazta és a tanítót is leütötte volna, ha hirtelen be nem ugrik a szobába és magára nem zárja az ajtót. A tanító megtette Petrócki János ellen a feljelentést és a szegzárdi kir. járásbíró csupán 2 frt pénzbírságra ítélte a támadót. Ezzel az ügygyel a Szegzárdon tartott tanító gyűlés is foglalkozott és kimondta, hogy Bozsolik Ferenc tanító becsületét nem hagyja abban, hanem a felsőbb hatóság elé viszi a dolgot, hogy a tanító brutális támadója méltó büntetésben részesíttessék.

— **(A lipovai gyilkosság.)** Két napig tartó tárgyalás után ma délelőtt 9 órakor hirdették ki a lipovai gyilkosság vádlottai ügyében a pécsi kir. törvényszék ítéletét. Az ítélethirdetésre egészen megtelt a tárgyalási terem, hova Vujkovits Dobrenné, az elsőrendű vádlott, megtörve lépett be két ór között; az öreg Lacsanin Cvetkóné is megjelent az ítélethirdetésre, bár ő ellene az ügyész a vádat már a tárgyaláson eljegyezte Lukrits István végtárgyalási elnöklő bíró felolvasta az ítéletet, mely öv. Vujkovits Dobrenné szül. Lacsanin Irószát Vujkovits Dobren megölésében mint felbujtót és bünrészt, gyilkosság büntetésében mondja ki bűnösnek, s a btkv. 278. §-a alapján, de az enyhítő körülmények tekintetbevételével, minő rossz viszonya a férjével, ki többször bántalmazta s a vizsgálóbíró előtt tett beismerő vallomása, őt az ügyési vádindítványal szemben életfogytig tartó fegyházra, tíz évi hivatalvesztésre s az összes eljárás költségei megtérítésére ítélte. Másodrendű vádlott öv. Lacsanin Cvetkóné pedig a bűnpalástolás vádjára és következményei alól felmentette és azonnal szabadlábra helyezését elrendelte. Mikor Maximovits Sándor tolmács horvát nyelven megmagyarázta a férjgyilkosnőnek az ítéletet, az hangos sírásra fakadt s úgy jelentette be felebbezését; felebbezett a védő Bihar Benő dárda ügyvéd nevében dr. Kerek József ügyvéd is, ki a meg nem jelent Biharit képviselte, enyhítésért; de viszont felebbezett dr. Nagy Géza kir. ügyész is súlyosbításért.

— **(Borzalmas halál.)** Ján János és Schmidt József várdombi (tolnamegyei) földmivek a múlt napokban a határban levő szántóföldjükön jártak székkel. A két fiatal ló utközben valamitől megijedve, megbokrosodott és szédületes sebességgel röptette tova a halálra ijedt emberekkel a kocsi. A megvadult állatokat képtelenek voltak megfékezni s

egy gyors fordulónál Ján János a lovak közé esett, ki ruhájánál fogva a kerékbe fennakadt és így hurcolták a köves uton, fejét, karját és lábait összetörve. Mire a faluban a lovakat megfékeztek, Ján János 74 éves földmives már meg volt halva. Schmidt József utközben szintén leesett a kocsiról a kezét törte össze.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. ítélőtábla területén három joggyakornoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények 2 hét alatt nyújtanók be a kir. tábla elnökségéhez.

— **(Esküvő.)** Ma délelőtt fél 9 órakor vezette az állami anyakönyvvezető elé Dulánszky Lajos volt pécsi kir. törvényszéki joggyakornok, ki nevezett kaposvári aljegyző Erőssy Margit k. a. t. néhai Erőssy József ügyvéd leányát. Az egybekelésen tanuként dr. Friedl Károly jogtanár és Löffler Emil ca. és kir. főhadnagy szerepeltek. Az új pár Majorossy főjegyző előtt kelt egybe, 10 órakor pedig a belvárosi plébánia templomban az egyházi áldást is felvették, mi után nászutra Budapestre indultak, onnan pedig a férj új állomáshelyére, Kaposvárra utaznak.

— **(A dunántúli evang. püspökválasztás.)** Gyurátz Ferenc és Poszvek Sándor dunántúli evang. püspökjelöltek kerületszerre folyik a szavazás. A pécsi evang. egyházközség tegnap tartott gyűlésén Gyurátz Ferencre adta szavazatát.

— **(Gyermekeinek gyilkosa.)** Hoffmann Gizella nevű szegzárdi csinos leánynak viszonya volt egy ottani hivatalnokkal. Minthogy a szűk anyagi viszonyok közt élő szülők nagyon jól tudták azt, hogy a fiatal embernek nincs komoly szándéka, a leányukat óva intették, — de már későn volt... A szerencsétlen leány, hogy a szülők szemrehányásaitól és ismerőseinek rosszakaratu célzásaitól meneküljön, a fővárosba jött és ott egy kicsiny hónapos szobát bérelve, rövid idő múlva egyszerre két gyermeknek adott életet. Tudva azt, hogy a két gyermeket eltartani nem képes, másrészt fiatal leány léteire szegyelet a világ előtt karján két gyermekkel megjelenni; ezért elkeseredésében mindkét csecsemőt megfojtotta. E bűncselekmény miatt aztán a vádlottak padjára került. A budapesti törvényszék a fiatal leány tettét nem gyermekölés vétségének, hanem két rendbeli szándékos emberölés büntetésének minősítette, mert vádlott a csecsemőket nem közvetlenül a szülés után, hanem két nap múlva ölte meg; s ezért a leányt öt évi fegyházra ítélte. Főlebbezés folytán az ügy a kir. táblához került, mely az elsőbíróság ítéletét föloldva, a törvényszéket újabb végtárgyalás megtartására utasította azzal az indokolással, hogy jöllehet főbenjáró bűncselekményről van szó, a törvényszék elmulasztotta a vádlott elmeállapotát a törvényszéki orvosszakértőkkel megvizsgáltatni. A kir. tábla e határozata alapján a budapesti büntetőtörvényszék tárgyalta újból ezt az ügyet Baumgarten Izidor bíró elnöke alatt. Az orvosi szakvélemény szerint a leány ép elméjű ugyan, de a bűncselekmény elkövetésekor annyira föl volt izgatva, hogy a szabad elhatározási képessége korlátozva volt. A törvényszék e vélemény alapján újabb ítéletben a leány büntetését négy évi fegyházra szállította le, amelyből a vizsgálati fogság által 5 hónapot kitöltöttnek vett. Ugy az elítelt, valamint terhére a közből is főlebbezését jelentett be.

felesége, meg az öcsese. Nem jön. Napközben se volt itthon.

Soká hallgattak. Az asszony unta meg.

— Min tündöl?

Min? Tirajtatok. Nem tudom a nyitját találni sorotoknak, az uradnak. Nincs leikem a lelkéhez, szóla. Huj csak a testvére ne volnék.

Mikor az ilyen csöndes lélek fölfordul, tenger annak a háborgása.

Magda oda huzódott mellé. Megkopogtatta karját. Sürgette:

— Mit csinálnál akkor?

— Nem tudom. Embert ölnék...

Izmos tenyerét a Magda fejére tette. Haragjától elragadtatva, kieresztette a titkot:

— Teértd...

Észrevette, hogy elárulta magát. Elkapta kezét, Magda beiekapaszkodott a másikba.

— Vétek volna a te tiszta kezedet beszenyezni vele... Akkor nem is szerethetnék...

Mikor ezt mondta, már a Barnabás nyakán csüggött, csökolta szemét, ragyás homlokát, érezte a teli két kar vasölelését és egy csókot a halántékán. Fél percig se tartott. A fölündulás által meglopott akarat felébredt, rákiáltott Barnára: becstelen!

Mint az örült rohant ki behunyt szemmel az éjszakába.

Az utcaajtóban lerogyott. Belevájta körmeit a szálkás félfába, zokogott és csökolta a kopott küszöböt.

Mert sohse fogja azt átlépni többet.

Móra István.

— Gyere bátya. Komizság, amit teszel. Mit szegyenlősködsz?

Barnabás elmosolyodott. — Én?

Hirtelen ötlettel kezét adott.

Na jó. Elmegyek.

Azt gondolta el hirtelenében: elmegyek, meg-tudom, fáje még látom?

Hazajöttek.

— Kit fogtam?

— Nene, Barnabás. Hogy megnőttél!

Mindjárt tegezte.

— Aztán meg se csókolsz? Bizony rám öltöd a nyelved, mint amakkor.

Összecsókolóztak. Hivatalos csók volt, de a Barnabás lelkét felkavarta. Gyönyör, keserűség, erős megrázkódás, az elfojtott érzékiség borzongása: minden volt benne.

Szinte megnémult tőle.

Az égő banya heve meghasította a hegy oldalát. Könnyörgő, káromkodó tekintet vágott az ég felé.

— Nono, te riadt. Mi bajod? Gyere nézd meg a kis lányomat. Te meg szaladj, mondta neki.

És tuszkolta befelé a sógorát.

Ennivaló baba volt. Kicsi még, nem ösmeri az anyját se. Mikor nevet, csak azért teszi, mert az angyalát látja.

— Ugye szép? Édes bogár te...

Barnabás himlőhelyes arca vonaglott.

— Nagyon szép...

Avval kifordult. Maga tépelődött utána.

— Mi leli est az embert?

Barnabás reggel elutazott.

Megint ráparancsolt a szívére.

IV.

Kálmán azt mondta rá:

— Teljes életében bolond volt.

Magda nem szólt. Csak úgy elmélázott annak az embernek a titka felől, ami veszedelmes az asszonyra. Az.

V.

Rossz szél ütötte meg Barnabást. Komizs hírek az öcsese felől. Kártya, bor, asszony s más efféle sallangjai voltak a szóbeszédnek. Dobszó hallatszott a távolban.

Akkor azt mondta Barnabás:

— Hazamegyek vigyázni Magdára. Hátha dacos...

Könnyörgött az öcsésének.

— Ne, édes fiam, ne emézd magad. Ezért az édes asszonyodért, az édes lányodért.

— Eh, edd meg, ha édes...

A tisztalelkű, becsületes embert elkeserítette ez a hitványosság.

De még mindig bizott. Letelepedett a tüzfészekben, hahogy észre hozhatná a veszendőt.

Hasztalan volt. Sárba taposott félesztendőt töltött már ott.

Szerelmét az elhagyatott asszony iránt való szánalommal takargatta be. Nagyon vigyázott. Az asszony üres szívébe lassankint beevődött a tiszta ember faragatlan ábrázata, a lelke. Istenné nőtt előtte. Az ura gazembersége nevelte azzá.

VI.

Tél eleje volt, a lumpolás tavasza.

Harmadik este várják már Szegő Kálmánt a

— **(Mohács története évkönyvekben.)** Életrevaló indítványt terjesztett Jagics József ügyvéd a mohácsi előjáróság útján a képviselőtestület elé. Indítványozta, hogy egyszer s mindenkorra határozza el a képviselőtestület oly könyvek a megírását, melyben évről évre meg lesz örökítve a község egy-egy évi története. A képviselőtestület magaéva tette az életrevaló indítványt s így Mohács annalesében maradandó emléke lesz minden év történetének.

— **(Verekedő cigányok.)** Mihajlovits Antal és Mihajlovits György kistaludi lakosok, nemzeti-ségükre nézve Fárás ivadéka, együtt dolgoztak tavaly a mezőn Sztankovits Károlyval és Sztankovits Pállal, persze — vályogverésben. Mikor aztán hazafelé bellagtak, Mihajlovits Antal Sztankovits Pállal szóvitába elegyedett, a minnek az lett a vége, hogy Sztankovits Mihajlovitsot pofonította s ezzel kerekelt oldott. Vele szaladt az öcsse Károly is, mert a két Mihajlovics most ő rajta töltötte volna ki a boszuját. Mire azonban hazaértek, akkorra már a két boszút lihegő Mihajlovits beverte a házuk ablakát. Nosza ezért elégtételt venni bunkós botokkal mentek át Mihajlovitsékhoz, a hol aztán a két Mihajlovics, meg Mihajlovics Györgyné már készen várták őket, s oly alaposan eltárgálták, hogy Sztankovits Károly husz napig nyomta az ágyat a kapott sebeknek miatta, de Sztankovits Pál is megsérült s még a két Mihajlovics se maradt sebek nélkül győzelmes ura a csata térnek. A verekedő cigányok ügyében ma tartotta meg a végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya, de — tekintve, hogy a vádlók és vádlottak kölcsönösen elverték egymást s Mihajlovicsék ellen a vádba vett bűn beigazolást nem nyert — felmentette vádlottakat a vád és következményei sulya alól. Az ítéletben vádlottak s a kir. ügyész is megnyugodott, de a panaszos Sztankovits testvérek felebbeztek.

— **(Pünkösdi királyság.)** Fischer Erzsébet szolgáló volt a ferenciek-utcája egyik házában. Mint szolgálónak azonban nem igen tetszett neki az élet s jobban szeretett volna nagysága lenni. Ehez persze ő azt hitte, hogy pénz és szép ruha kell csak. Addig spekulált aztán, míg elhatározta, hogy elszökik a helyéről, előbb azonban egy pár szép öltözet ruhát, cipőt és kendőt ellop a gazdaasszonyától, hogy így aztán felöltözhessen puccosan, fényesen, uriasan ő is. Tegnap reggel végre is hajtotta a szándékát s felpakkolván egy öltözet ruhát, egy szép sálkendőt, meg 2 pár cipőt, megugrott a helyéről. Valahol aztán elzalogosította az egyik pár cipőt, hogy pénze is legyen, ha majd felöltözik a lopott szép ruhába. S már előre nagyságának képzelte magát s elhatározta, hogy többet rá se néz a bakájára s tiszturon alól meg se lát senki emberfiát; mikor egyszerre csak vége lett a pünkösdi királyságnak. S ezért bizony Selényi rendőrbiztos fogja áldani a nagyravágyó szolgálót, a ki mikor tegnap délelőtt fél 10 órakor megkapta a feljelentést a tolvaj konyhahölgy ellen, fél egyre ebéd után már el is fogta azt. A lopott tárgyakat mind megtalálták nála s az elzalogosított cipőkről pedig a zálogcédulát. Ma reggel már át is kísérték a tolvaj szolgálót a kir. ügyészséghez.

— **(Halálozás.)** Látsch Józsefné szül. Vogl Juliánna f. hó 26 án 57 éves korában meghalt. Temetése ma délután volt a Majláth utcai gyászszobából a budai külvárosi közsirkertben levő családi sírboltba. Lelkiüdvéért az engesztelő szentmise holnap (kedden) fél 10 órakor lesz a székesegyházban. — A belvárosi kerületi népiskolán fekete lobogó hirdeti hogy a községi tanítói testületnek gyásza van. Egyik igen derék, de már hosszas idő óta betegeskedő tagja, Petz István községi tanító halt meg hosszas szenvedés után.

— **(Az élesre fent kés.)** Rézi haragosok voltak egymásra Tóth János és Szabó Mihály bölcskei lakosok. A napokban aztán Tóth János gondolt egyet és az lett belőle, hogy egy élesre fent kést vett magához s azzal felfegyverkezve elment Szabó Mihályhoz és megtámadta, vállán, mellén és karjain sulyos sérüléseket ejtve rajta. Mikor ez vérbenázva lerogyott, az élesre fent kést szépen odafektette mellé, ő maga pedig megugrott a faluból. A megszurkált Szabó Mihály sérülései életveszélyesek; a gyilkosságra vete-medett Tóth Jánost pedig keresik a csendőrök.

— **(Vasárnapesti idill.)** Tegnap, vasárnap este, egy napszámos legény az Ágoston-téren berugva haladt — többet hátra, mint előre. Ilyen állapotban aztán egy mellette elsietni akaró csinos kis fruskára vetette a szemét s azt, egy kapusarokban utját állván, igen kézzelfoghatólag akarta meggyőzni az ő iránta pillanat alatt fellobbant határtalan szerelméről. A leány azonban győzte nyelvel és alaposan leherdta a részeg szeladont, a ki ezen annyira felháborodott, hogy tett legességre vetemedvén, arcul ütötte a leányt s minden áron a kontyra vetett haját akarta kibontani. Azonban a rendőrség épen jókor érkezett a színhelyre, hogy a brutális imádó kezéből kimentse a megtámadott leányt, őt magát pedig bevigye éjszakai pihenőre a kóterba, honnan majd a bíróság elé kerül.

— **(Egy játékos, a ki — veszt.)** Ki tudná azt megmondani, hogy hány embernek, családnak tette már tönkre a kártyázás a boldogságot; hány könnyelmű ember rakja rá utolsó garasát is az ördög bibliájára, hogy szerencsét próbálva, nyeresz kedési vágyát kielégíthesse. Ha azután eluszik az utolsó fillér is, mely az otthon siránkozó családnak kellett volna kenyérre, kioltja nyomorult életét. Így akart önmagával leszámolni a napokban Dunaföld-vártott Gál István ottani lakos, ki minden pénzét elvesztve a kártyán, e miatt annyira elkeseredett, hogy elhagyva a kártyázó asztalt, hazament és felakasztotta magát. A szerencsétlen embert, ki már lógott a kötélen, még idejében észrevették, elvágta a kötelet s életét megmentették.

— **(Öngyilkos szerelmes.)** Nem épen az utolsó legény volt Dobos József a darázi legények között, de azért még sem tetszett annak, a kinek tetszeni szive egyetlen vágya volt. Szerette ugyanis Magyarevits Terézt, a faluban a legszebb leányt, de az rá se nézett. Szegény Dobos József egy darab ideig kitartóan ostromolta a leány szívet; hitt, remélt, bizott, hogy majd csak feléje hajlik az, majd csak felismeri szive igaz szerelmét, — de hiába. A falu legszebb lánya a napokban váltott gyűrűt egy gazdag legénnyel. Ezen aztán szegény Dobos József annyira elkeseredett, hogy kapta magát, vett egy hatlövétű revolvert s azzal agyonlőtte magát. Mikor ráakadtak az erdőben a holttestére, ott feküdt mellette a revolver, melyből csak egy golyó hiányzott. Ez az egy golyó oltotta ki a szerelmes legény életét. Mert erősen akarhatta, hogy meghaljon; hiszen a bal fülén lőtt be s a golyó nyomban szétrombolta az agyát. Nagy részvét mellett temették el.

— **(A mai urak.)** Manapság már a címeiket, a titlust nem nagyon sajnálják senkitől sem. Aki ezelőtt „hallja kend“ számba is alig ment volna el, ma már nagyságos urnak is kevés. A vizsgálóbíró szobájában is így történt tegnap délután.

A szuronyos kiviaszkolt bajszu porkolábtól kérdeztek:

— Vajjon belehet e menni a vizsgálóbíró urhoz?

— No, nem, mogorvaskodott a fegyveres ember.

— Aztán miért? tudakolta a kíváncsi ur.

— Mert egy ur van bent, akit én kísértem a kihallgatásra! jelezte oktatói hangon a börtönök őre.

— **(Esős időben.)** Hull az őszi eső, egy vékony uri alak azik a trottoiron és amint megy sietve, találkozik egy ismerősével, aki esernyője alól rákiált:

— Mi bajod van te? Olyan szomorú képet vágasz.

— Hogyne volnék szomorú. Elvesztettem a vadonat új selyem esernyőmet.

— Hát hol hagytad el?

— A tulajdonosa találkozott velem és elvette tőlem...

— **(Ha restelli...)** Egy budaivárosi vendéglő előtt folyt le ez a párbeszéd. Az asszony megtalálta az urát a kocsmában és amint jött onnét kifelé, a lelkére beszélt:

— Látod, te lump, így kell nekem restelkedni miattad, hogy ilyen helyről kijönni láttak...

— Igazán? Ha röstellőd anyjuk, felelt meghatottságtól töredező hangon a férj, akkor hát visszamékök...

Es vissza kullogott.

— **(Az utca tulsó oldala.)** Az utcán megy egy fiatal ember lelépve az egyik gyalogjáróról, kissé tántorgó léptekkel tart a poszton álló rendőr felé, udvariasan megemeli a kalapját és azt kérdezi:

— Ugyan kérem, rendőr ur, melyik ennek az utcának a tulsó oldala?

— Hát az ott! — felel a rendőr az oldalra mutatva.

A fiatal ember pedig morfondirozni kezd:

— No tessék már most kiokoskodni!

— Miért?

— Mert a mikor azon az oldalán voltam, a melyen ön mutat, akkor meg azt mondták nekem, hogy a másik a tulsó oldal!

— **(Téli menetrend.)** A m. kir. államvasutak igazgatósága most teszi közzé a téli menetrendet, mely már október 1-ével életbelépett. A bennünket közelebről érdeklő változásokat a következőkben adjuk:

Az új dombovár bosna-bródi és szabadka-dáljai vonalon megszüntették a Szabadka-Dálja és Bosna-Bród között közlekedő gyorsvonat. A Bosna-Bródból jelenleg reggel 3 óra 30 pkor induló személyvonat csak Bródból fog indulni. A jelenleg csak Pécs és Eszék között közlekedő Pécs- és Budapest felé illetve felől közlekedő gyorsvonatokhoz csatlakozó éjjeli személyvonatok forgalma az eszék-bosna-bródi vonalra is kiterjesztetik.

Ezen új vonat Eszékről 11 óra 20 pkor fog indulni és Bosna-Bródba reggel 4 óra 16 pkor fog érkezni, az ellenvonat pedig Bosna-Bródból éjjel 10 óra 58 pkor fog indulni és Eszékre reggel 5 óra 1 pkor fog érkezni.

Ezen vonatok forgalomba helyezése folytán a jelenleg csak Szabadka és Gombos között közlekedő személyvonatok forgalma a gombos-dáljai vonalra is kiterjesztetik. A Szabadkáról este 6 óra 32 pkor induló vonat Dáljára éjjel 11 óra 29 pkor fog érkezni, míg a jelenleg Gombosról Szabadkára reggel 6 óra 55 pkor érkező személyvonat megszüntetik és helyette egy új személyvonat fog forgalomba helyezni; mely Dáljáról reggel 4 órakor fog indulni és Szabadkára d. e. 8 óra 43 pkor fog érkezni.

A kaposvár-mocsoládi vonalon a Kaposvárról jelenleg reggel 4 órakor induló vonat csak reggel 5 óra 20 pkor fog indulni és Mocsoládra reggel 6 óra 52 pkor fog érkezni, az ellenvonat pedig Mocsoládról reggel 6 óra 15 perc helyett csak reggel 6 óra 33 pkor fog indulni és Kaposvárra d. e. 9 órakor érkezni.

Művészet, irodalom.

Beugrás. Mivelhogy nemcsak a közönséges balandók, de az operett primadonnák is esendők, megtörtént a szombati előadásra hirdetett Hoffmann meséivel, hogy lekerült az ez esti műsorról, a helyett a Citerás ment Juhász Ilonka hirtelen közbejött betegsége miatt. De a Citerás-ban is levén Juhász Ilonkának szerepe, ezt a szerepet (Kukorilla) Hevesi Janka játszotta el minden előkészület nélkül. S ez a beugrás képezte az előadás főérdekeségét s Hevesi Janka sikert is aratott ex abrupto vállalt szerepében. Kitűnően voltak disponálva Kaposi Józsa és Kiss Pista is; Polgár, Dezső és Follinus pedig lelkét képezték az előadásnak. Közönség közepes számmal hallgatta végig az előadást.

Vasárnap délután a „Peleskei nótárius“ került színe meglehetősen telt ház előtt. A félhelyáros publikum nevetett annyit, akár csak duplán fizette volna meg a belépő díjat. A peleskei nótárius lőháton tartotta bevonulását a színpadra. A régi, de jó darab nagyon tetszett a közönségnek, a tapsoknak alig akart vége lenni, a mit különben a jó előadás meg is érdemelt.

Az esti előadást Rátkay László új népszínműve a „Csillaghullás“ képezte. Hézagos földszint, üres páholyok, de annál tömödtebb erkély és karzat élvezte végig az itt először adott népszínművet, melynek rövid meséje a következő: Csipkéné (Bodorghy né) Mária (Balogh Etel) nevű gyámleányát megkéri Alkony József (Peterdy) erdész, Mária elutasítja, mivelhogy Bükki Imre (Mészáros) fiatal földesurat szereti, a kinek anyja — természetesen — nem akar beleegyezni, hogy a szegény varróleányt, Máriát magához emelje. E végből a földesur anyja öz. Bükkiné (Benkő Jolán) fölkeresi a leányt, lebeszéli, hogy nejevé legyen fiának, a mi szerinte lehetetlen, hisz csak nem vehet el az ő fia olyan leányt, aki előbb szeretője volt. Ez a darab expozíciója. Mikor Mária meggyőződik, hogy Imre rutul megcsalta, hogy csak tovább is szeretőjének akarja tartani, az újból jelentkező erdésznek nyújtja kezét, aki árva gyermekének anyát, magának feleséget visz az erdészlakba. Mint mellékalakok Csók Ferke (Kiss Pista) gépész és Erssi árvaleány (Kézdi Juliska) képezik a drámai motívumokkal megírt népszínmű derült részeit, pajsán szerelmeskedésük, kötekedésük jól illeszkedik bele a főcselekménybe, Mária tehát az erdész neje lesz, a ki véletlenül éppen Bükki Imre szolgálatába kerül, mivel hogy azt az erdészt, ahol Alkony József régóta erdész volt, Bükki bérbevette, úgy azonban, hogy a régi személyzetet megtartani köteles. A földesur a menyecskét ingerlőbbnek találja, mint a leányt, férjét éjnek idején elküldi az erdőbe, míg ő behatol otthonába és újból fel akarja venni az édes szerelem elejtett fonálát. Ezen közben érkezik haza a férj, a kinek a fiatal menyecské multját illetőleg még nem tett vallomást. Persze félt, hogy ha megtudja a valót, eltaszítja. Pedig hát már nagyon összeszoktak és megszerették egymást. Ezt a felfedezést a Deus ex machina ként előkerült volt szerető megtessi a férj előtt. Itt következik ezután a harmadik felvonás, mely nem oldja meg a szépen kötött csomót. Öz. Bükkiné újra beleavatkozik a dologba, a férj megbocsát nejének és Bükkiné kiharcolja fiát az erdészlakból, ahol ígéretet tesz a menyecskének, hogy elveszi, csak jöjjön vele és hagyja el férjét. Ha a kifejtet másképp történik, úgy talán a „Csillaghullás“ egyike leendett volna a legjobb népszínműveknek, de bizony így nagyon sok kifogásolni való van rajta. Már magát a címet sem tudjuk összefüggésbe hozni a darab meséjével, ha csak azzal nem indokoljuk, hogy az ábrándozó Mária az ablakon kinévéen a csillagos éjbe, egy lefutó csillagban a maga sorát véli felismerni. Az előadásról magáról csak elismeréssel emlékezhetük meg. Összevágó volt az minden isében, a szerepek jól betanulva és az mi fő, valamennyien jó kezekben voltak. Peterdy, Balogh Etel,

Kézdi Juliska és Kis Pista arattak több ízben tapsokat és a két utóbbinak „Ég a gyertya, pedig drága” kezdetű pajzán dalát többször meg kellett ismételnük. Kézdi Juliska azon az uton halad, hogy nem sokára a közönség kedvencévé nővi ki magát. Játéka diskkrét és mégis sikkes. Jól mozog a színpadon, ügyesen játszik és kedvvel, érzellemmel és a mi fő kedvesen énekel. Majd meglássuk, vajjon teljesedik e hozzá fűzött várakozásunk? (***)

Mától fogva — igen helyesen — az előadások fél nyolckor kezdődnek, a mit szíves tudomására hozunk a színházba járó közönségnek.

Heti műsor. Ma, hétfőn este, Eleven ördög megy; holnap pedig a Szókimondó asszonyosság premiérje lesz, melyet aztán szerdán és csütörtökön megismételnek. Pénteken a Két árván fog elérzékenyüdni az akkor ugyanis kegyeletes hangulatu publikum, szombaton dettó. Vasárnap délután aztán jön az Új honpolgár ünnepi jókedvre hangolni a közönséget este pedig a régi jó Piros bugyelláris megy.

Milleniumi történet. Az „Athaneum” r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes nagymunkának (milleniumi kiadás) harmadik kötetéből, mely az Anjouk korát tartalmazza, a 41., 42., 43. és 44. füzetek kerültek könyvpiacra. A három első füzettel befejezést nyer Pór Antal kitűnő történet írók nagyszabásu monográfiája, az „Anjouk kora” a 44. füzetben pedig Schönherr Gyula ennek az egész nagymunkának segédszerkesztője, „Az Anjouház örökösei” cím alatt a Magyarországon uralkodó luxemburgi ház történetének megírását kezdi meg. Az első könyvben Zsigmond küzdelmeit ismerteti a magyar koronáért, majd Zsigmond trónralépésének körülményeit, Bosznia és a délvideki ferradalom történetét írja le, rendkívüli széleskörű tárgy ismerettel, vonzó előadásban. A füzet szövegei közül külön ki kell emelnünk Székely Árpádnak remek rajzait: „Castel dell’Ovo Nápolyban” — „Novigrád” — „A Frangepánok várkastélya Zenggenben” — „A székesegyház Trauban” — „Vrána romjai” — valamint Dörre Tivadar tanár két rajzát, mely Mária királyné körmoebányai házának külsejét és belsejét ábrázolja. Ezenkívül még egy szép szöveggel van díszítve ez a füzet, ez Mária királyné arcképe, mely a runkelsteini vár egykoru falfestményéről van levéve. Egy füzet ára 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr., félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr.

„Magyar írók élete és munkái” ez. terjedelmes s valóban hűzágpótló munka megírására — mint azt már néhányszor említettük lapunkban — érdemes tudósunk idősb Szinyey József, a m. n. múzeum hírlapkönyvtár őre vállalkozott, ki körülbelül három évtizeden át gyűjtötte a hozzá való anyagot. Az anyaggyűjtés immár annyira haladt, hogy e műből a 33. füzet, mely H betűben halad. Ezóta el a sajtót. E füzetben találjuk a temérdek életrajz között Hekinger István pécsi főreálisk. tanár biográfiáját Sirisaka Andor tollából, a ki e vállalatnak egyik külső dolgozó társa és a ki lapunk útján ismételve fölkeri a Pécsen és Baranyában lakó írókat és íróket, hogy a nevezett műben való közlés céljából életrajzi adataikat hozzá, lehetőleg még az idej polgári év végeig beküldeni szíveskedjenek. — Akik e munka iránt közelebből érdeklődnek, forduljanak a mű fővárosi kiadójához: Hornyánszky Viktor könyvkereskedőhöz.

Magyar Házi Kincstár ezimen új, népies irányu ismeretterjesztő, társadalmi és szépirodalmi folyóirat indult meg. Az előtűnk fekvő első szám tartalmának változatossága, képei és csinos kiállítása után ítélve a folyóirat hűzágpótlónak ígérkezik s bizonyára szívesen fogja venni mindenki, a ki olcsó pénzen olyan olvasni valót keres, a miből hasznót és gyönyörűséget is merithetne. A folyóirat havonként 80—84 oldalnyi füzetben jelenik meg 8—10 képpel. Előfizetési ára: egy évre 2 frt 50 kr.; félévre 1 frt 30; negyedévre 70 kr.; egyes szám 25 kr. Megrendelhető Budapest, Ferenc körút 1. sz. III. e.

TÁVIRATOK.

— **A nagyváradai hírlapíró-gyűlés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Nagyvárad” című újság 25 éves fennállásának jubileuma program szerint folyt le. Rákosi Jenő megnyitójában a sajtó hatalmáról, jelentőségéről beszélt. Utána programmon kívül Horváth Gyula improvizált beszédével berekesztette a matiné. A délutáni értekezleten Gelléri Mór tudatta a kiállítási igazgatóság indítványát, hogy az összes vidéki lapokat a kiállítás idejére időközönként szabad-jegygyel ellátja. Rákosi indítványára Horváth Gyula ajánlatára elhatározták, hogy a vidéki hírlapírók segély-

egylete érdekében a kezdeményező lépések megtételére az „Otthon”-t felkérlik, a hol december 8-án közös értekezletet fognak tartani.

— **Lemondott pártelnök.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bartha Miklós lemondott pártelnöki állásáról. Szederkényihez intézett levelében gyöngélkedését, továbbá sokoldalú elfoglaltságát hozza föl okul, mely gátolja abban, hogy a pártvezetésben tevékeny szerepet játszasson.

— **Hegy Aranka marad.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Hegyi Aranka és Evva Lajos népszínházi igazgató közötti peresügyben a mára kitűzött tárgyalás elmaradt, mert kiegyezkednek.

— **Törvény a szabad vallásgyakorlatról.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A közoktatási bizottság mai ülésében elfogadta a főrendiház által a vallás szabadgyakorlatáról szóló törvényben tett módosítást. Wlassich miniszter az egyházpolitikai javaslatok befejeztével köszönetet mond a távollévő Csákynek, a ki az eszmét megpendítette. A javaslat előadásával a plenumban Pap Géza bizatott meg.

— **A hódmezővásárhelyi mérgező keverő.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Hódmező-Vásárhelyen Szalai-Jäger Mari egyeseket különböző temetkezési vállalatoknál biztosított és azután megmérgezte őket, hogy a halálozási járulékokat felszedhesse. Lakásán 19 üveg mérget találtak. Büntetésül, Halász-Kiss Samuval együtt letartóztatták.

Pécsi Nemzeti Színház.

Folyó szám 24. Bérlés: 21. szám.

Kedden, október 29-án

itt először:

A szókimondó asszonyosság.

(Madame Sans Gène.)

Színmű 1 előjáték és 3 felvonásban. Írta: Victorien Sardou

Az előjáték személyei:

Hörscher Kata... Kalmár P. Toimón... Hevesi Ianka
Lefebvre, orrmester Mészáros L. La Rouisette... Tóvári Anna.
Neperg, gróf... Balla K. Julie... Kovács Mariska.
Fauché... Follinusz Aurél.

A színmű személyei:

Napoleon... Peterdi Sándor. Savariné... Fodor Iona.
Mária Lujza, neje... Despreaux, táncm. Polgár S.
Lefebvre, Marschal Mészáros L. Ceneville... Erdélyi Miklós.
Katriu; neje Kalmár Piroka. Brigode kamarás Miksai Emil.
Fauché... Follinusz Aurél. De Saint-Marsal... Kis Pista.
Mária Karolina & Breznay A. Jaszmin komornok... Bogár J.
Eliz, hercegnő S. Nagy N. J. Leroy; udv. szabó Rónai Gy.
Neperg, gróf. Balla Kálmán. Cop, udv. cipész... Vadász L.
Savari, rendőrm. Dezséry Gy. Rusztán, mameluk Bombay G.

Kezdeté 7 és fél órakor.

Lapnyomó: SAUTTER GUSZTAV
Féltű szerkesztő: PLEININGER FERENC
Tájszó: TAIJS JÓZSEF
Szóadó.

Hirdetések.

Hűen elvünkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövetből készült:

Téli kabátot 10 frt 50 kr., egy férföltönyt 12 frt, egy telöltöt 8 frt, fiuöltönyt 7 frt, egy gyermeköltönyt 3 frt 50 kr., egy téli nadrágot 3 frtért, mind jó minőségű gyapjuszövetből készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicserélhetnek.

Zentler-féle

férfi és gyermek ruháktár Pécsen, király-
uteza a városházával szemben

Magyar kir. szabadalmazott udvari szállító.

Nincs többé fatapló!!!

Helyettesít minden színt

EXSICCATOR

Brosiurók ingyen.

Wien. IV. Hauptstrasse Nr. 36.

10.000 bizonyítvány mindenki által betekinthető.

Vendéglő-átvétel.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy a **Pécsen, Perczel-utczában lévő**

Sillay-féle vendég öt

átvettem és azt saját cégem alatt november 15-étől tovább vezetem, ott **egész napon át izletes ételek, jó és hamisítatlan italokkal**, pontos és előzékeny kiszolgálás mellett, n. t. vendégeimnek szolgálatjára állok.

Bérletet étkezésre a házban és a házon kívül a lehető jutányos árért elfogadok.

Fő törekvésem oda irányul, hogy a n. t. vendégeim igényeit teljesen kielégítek s ezért kérem a n. t. közönségnek vendéglőnek számos látogatás általi kegyes pártfogását.

Pécsen, 1895. október 20-án.

Mély tisztelettel

Resch Lajos

vendéglős.

Eladó hengermalom.
Pécsen, a kolonai szénbánya alatt, a városi félóránnyira, az ugynevezett **meszesi vízimalom** néhány kat. hold FÖLD és SZÖLŐVEL együtt szabad kézből eladó eselleg bérbeadandó.

Főfelügyelést a lapok kiadóhivataltal adt.